

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזה"ק לפרשת כי תצא

תקוני זוהר חלק ב'

זיום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	סז ע"א	שלה
שני	סז ע"ב	שמב
שלישי	סז ע"א	שמש
רביעי	סז ע"ב	שנז
חמישי	סח ע"א	שסג
שישי	סח ע"ב	שעא
שבת	סט ע"א	שעט

עלוז מס' 48 פרשת שופטים תשע"ט

י"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

הנסים בגאולה העתידה ע"י משה רבינו, שהוא יהיה הגואל

אמר בוצינא קדישא, ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא, בגין דאחידו פאש דהדיוט, לאו אינון פדקא חזי למעבד בהון ניסא, מיד דאנת נחיתת עליהו באורייתא, בגינך נחת עליהו אילנא דחיי, ומצנה דאיהו נר יהו"ה, ואחידת בהון ויהוון חיינן, ואומין דעלמא אתוקדן בההוא נר, והאי איהו דאמר נביא, (ירמיה מו כו) ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני וגו'.

גוף האדם נקרא בית לנשמה

אוקמוה מארי מתניתין מי מעיד על האדם, קורות ביתו, ולא עוד אלא אנשי ביתו מעידין עליו, מאי קורות ביתו, אינון קירות לבו (ישעיה לח ב) ויסב חזקיהו פניו אל הקיר, ואוקמוה רבנן מלמד שהתפלל חזקיהו מקירות לבו.

מתוק מדבש

עץ החיים, ועל ידי זה ויהוון חיינן וישארו בחיים ולא יהיו כלים עם המצרים, וכן גאולה העתידה צריכה להיות על ידי משה בבחינת התפארת, ובבחינת המלכות, ואומין דעלמא אתוקדן בההוא נר ואומות העולם יהיו כלים ונשרפים באור התורה, אבל ישראל יעשו להם נסים בזכות משה רבינו סוד עץ החיים, והאי איהו דאמר נביא וזהו מה שאמר הנביא ואתה אל תירא עבדי יעקב ואל תחת ישראל כי אתך אני, כי אעשה כלה בכל הגוים אשר הדחתך שמה, ואותך לא אעשה כלה וגו'.

(דף עדר ע"ב ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רה)

גוף האדם נקרא בית לנשמה

אוקמוה מארי מתניתין ובשביל זה אמרו חכמי המשנה (בבב"ב ט"ז ע"א) מי מעיד על האדם למעלה מה שעשה בסתר, קורות ביתו שהם קירות לבו שמעידיים עליו שחטא בכונה ובמחשבה, ולא עוד ולא די בעד אחד, אלא אנשי ביתו מעידין עליו שהם

הנסים בגאולה העתידה ע"י משה רבינו, שהוא יהיה הגואל

אמר בוצינא קדישא אמר המאור הקדוש שהוא רבי שמעון, למה הוצרך משה לראות בסנה את ענין זה [רמז שריפת כח הסט"א], כי בזה רמזו גאולת ישראל ממצרים, כי ודאי ישראל אינון עצים יבשים באורייתא במצרים היו ישראל כעצים יבשים בלי לחלוחית מימי התורה, בגין דאחידו פאש דהדיוט לפי שאחזו ונדבקו בגילולי מצרים שהוא אש הדיוט דס"מ וסייעתו, ונתרחקו מתורת יעקב אבינו, לאו אינון פדקא חזי למעבד בהון ניסא לכן לא היו ראויים לעשות להם נסים, מיד דאנת נחיתת עליהו באורייתא מיד שאתה ירדת עליהם עם התורה שבבחינת התפארת, שהיא כמים המלחלים את האברים, בגינך נחת עליהו אילנא דחיי בשבילך ירד עליהם עץ החיים, היינו בחינת התפארת שהוא התורה שבכתב, ומצנה שהיא המלכות [השכינה], דאיהו נר יהו"ה שהיא נר הוי"ה, דהיינו תורה שבעל פה, ואחידת בהון ואוחזת בהם על ידי מדתך שהיא

אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ, אֵינּוֹן רַמ"ח אַבְרָיִם דִּילִיָּה, דְּהִכִּי אֲוֹקְמוּהָ מְאֵרִי מְתַנִּיתִין, רְשַׁע עֲוֹנוֹתָיו חֲקוּקִים
עַל עֲצָמוֹתָיו, וְהִכִּי צְדִיק זְכוּתָיו חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו, וּבְגִין כֶּן אָמַר דָּוִד, (תהלים
ל"ה) כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה, וּבְגִינָה אֶתְמַר, וּמִי מְעִידִין עַל הָאָדָם, קוֹרוֹת בֵּיתוֹ, גְּרָמִין בְּנוֹיִין
עַל מוֹחָא דְאִיהוּ מִיָּא, וְעֲלִיָּהוּ קָא רָמִיז (שם קד ג) הַמְקַרְהָ בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו, הַמְקַרְהָ לְשׁוֹן קִירוֹת.

סוד ענין חקיקת העונות על עצמות האדם

וְאִמְאִי בְּגִרְמִין יִתִּיר מִבְּשָׂרָא וְגִידִין וּמִשְׂכָּא, בְּגִין דְּגִרְמִין אֵינּוֹן תְּנוּרִין, וּכְתִיבָא אוֹפְמָא לָא
אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֱלָא מִגּוֹ תְּנוּרָא, כְּגוֹנוֹנָא דְאִרְיִיתָא דְאִיהִי תְּנוּרָא מְלָגָא, אוֹפְסָא מְלָבָר,
אוֹפְסָא וְתְנוּרָא, חֲשָׁף וְאוֹר.

וְאִית חֲשָׁף תְּכֵלֶת, וְאֶתְמַר בֵּיהּ (שם קלט יב) גַּם חֲשָׁף לֹא יִחְשִׁיף מִמֶּנָּה, וְתֵכֶלֶת אוֹפְסָא אִיהוּ נוֹקְבָא
לְגַבֵּי תְּנוּרָא.

מתוק מדבש

שעליו שורה הנשמה, וממנו מתפשט המוח בכל העצמות
שהם פנימיות הגוף ועיקרו, וְעֲלִיָּהוּ קָא רָמִיז ועליהם רמז
דוד המלך, במה שאמר הַמְקַרְהָ בְּמִים עֲלִיּוֹתָיו עושה
תקרת עליותיו במים, הרי הַמְקַרְהָ לְשׁוֹן קִירוֹת היינו לשון
קיר ותקרה. (דף ערה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רח - רז)

סוד ענין חקיקת העונות על עצמות האדם

ושואל וְאִמְאִי בְּגִרְמִין יִתִּיר מִבְּשָׂרָא וְגִידִין וּמִשְׂכָּא
למה חקוקים הזכיות של הצדיק על העצמות יותר
מבבשר וגידים והעור, הלא גם הם זכו יחד עם העצמות,
ומשיב בְּגִין דְּגִרְמִין אֵינּוֹן תְּנוּרִין לפי שהעצמות הם
לבנים, כי העצמות והמוח שבתוכם נמשכים מן המוח שבראש
לכן הם לבנים, וּכְתִיבָא אוֹפְמָא לָא אֲשַׁתְּמוּדְעָא אֱלָא
מִגּוֹ תְּנוּרָא וכתב שכותבים בדיו שחור אינו ניכר אלא מתוך
נייר לבן, לכן על עצמות הלבנים חקוקים הזכיות של הצדיק.
כְּגוֹנוֹנָא דְאִרְיִיתָא דְאִיהִי תְּנוּרָא מְלָגָא כמו התורה
ששורשה מן החכמה שהקלף הוא לבן מבפנים, אוֹפְסָא מְלָבָר
והכתב בדיו הוא שחור מבחוץ, ואמר שגם על בחינות חכמה
ובינה יצדק הענין של אוֹפְסָא וְתְנוּרָא שחור ולבן, שהם כמו
חֲשָׁף וְאוֹר שהם דין ורחמים, שהם בחינות חכמה ובינה.

ואמר שענין הנזכר יצדק גם בזכיות החקוקות בעצמות
הצדיק, אך מעשה הרשעים נחקקים בבחינה הב'
של השחרות שהוא במלכות הקרובה אל החיצונים, וזה
שאמר וְאִית חֲשָׁף תְּכֵלֶת ויש חשך שהוא תכלת לשון

רמ"ח אבריו מעידים עליו שחטא במעשה, והם שני עדים,
כי אם חטא רק במחשבה הרי מחשבה רעה אין הקב"ה
מצרפה למעשה, וכן אם חטא בשוגג במעשה בלא כונה
גם כן אינו נענש עליו, ומפרש מִי קוֹרוֹת בֵּיתוֹ מה
הפירוש של קירות ביתו, ואמר אֵינּוֹן קִירוֹת לְבוֹם הם
קירות לבו שעל זה נאמר וַיִּסַּב חֲזַקְיָהוּ פָּנָיו אֶל
הַקִּיר, וְאֲוֹקְמוּהָ רַבְּנָן ואמרו חכמים (נמס' נכוחות דף י'
ע"ג) מְלַמֵּד שֶׁהַתְּפִלָּה חֲזַקְיָהוּ מִקִּירוֹת לְבוֹם.

ואמר כי אֲנָשִׁי בֵּיתוֹ, אֵינּוֹן רַמ"ח אַבְרָיִם דִּילִיָּה אלו
הם הרמ"ח אברים של האדם, כי גוף האדם נקרא בית
להנשמה, והיינו העצמות, כי קיימא לן כל אבר שאין בו
עצם אינו אבר, ואמר דְּהִכִּי אֲוֹקְמוּהָ מְאֵרִי מְתַנִּיתִין כי
כך אמרו חכמי המשנה (נפ' ויקרא דף טו ע"ג נע"מ) רְשַׁע
עֲוֹנוֹתָיו חֲקוּקִים עַל עֲצָמוֹתָיו לפי שעצמות האדם הם
כלי המעשה הגומרים את העון, לכן בהם יצטייר העון והם
יעידו על האדם, וְהִכִּי צְדִיק וכך הוא בצדיק, כי זְכוּתָיו
חֲקוּקִים לוֹ עַל עֲצָמוֹתָיו שהם היו כלי מעשה לגמור
המצות, וּבְגִין כֶּן אָמַר דָּוִד בשביל זה אמר דוד המלך,
כָּל עֲצָמוֹתַי תֹּאמְרֶנָּה שְׂכוֹלָם הִיוּ טְהוּרִים בְּלִי שׁוֹם עוֹן,
והיו ראויות לשבח ולומר "ה' מי כמוך", וּבְגִינָה אֶתְמַר
ובשביל הצדיק למדנו (נמס' מעיני ע"ס) וּמִי מְעִידִין עַל
הָאָדָם, קוֹרוֹת בֵּיתוֹ היינו העצמות, כי עליהם היא משענת
הגוף, והם גְּרָמִין בְּנוֹיִין עַל מוֹחָא דְאִיהוּ מִיָּא העצמות
הבנויים על המוח שהוא מים, והם עצמות חיות האדם,
ואפילו עליות העליונות הם מקורות במים, שהוא סוד המוח

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא דְגוּפָא עַל גְּרַמִּין עֶתִיד לְמִיקָם, וּבְגִין דָּא זְכוּי וְחוּבוּי חֲקוּקִין עַל גְּרַמִּין דִּילִיה, וְאִם יִזְכָּה יָקוּם גּוּפָא עַל גְּרַמִּין דִּילִיה, וְאִי לָאוּ לָא יָקוּם, וְלֹא יִהְיֶה לִיה תַּחֲיִית הַמְּתִים.
וְלֹא עוֹד, אֲלֵא תַרְיִן סְהַדִּין אֵינּוֹן עַל בְּר נָשׁ, עֵין רוּאָה וְאוּזֵן שׁוּמְעַת, וּבֵית דִּין סוֹפֵר וְדָן חוּבוּי.

בכח התשובה נידונים ישראל על ידי הקב"ה לברו

וְלֹא עוֹד, אֲלֵא שְׁמָשָׁא וְסִיְהָרָא סְהַדִּין עַל בְּר נָשׁ, פְּמָה דְּאוּקְמוּהָ (שם פא ד) תַּקְעוּ בְּחֻדָּשׁ שׁוּפֵר בְּפֶסַח לְיוֹם חַגְנוּ, מְאִי בְּפֶסַח, בְּיוֹמָא דְּסִיְהָרָא מִתְּפַסָּה, וְאִמְאִי מִתְּפַסָּת, בְּגִין דְּכַד מְטִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִיְתִי סַמְא"ל לְמִתְּבַע דֵּינָא לְבְנוּי קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא, וְהוּא יִימָא לִיה דֵּינִיתִי סְהַדִּין, וְהוּא יִיְתִי לְשְׁמָשָׁא עֲמִיה, אֲזַל לְמִיְתִי סִיְהָרָא, וְהִיא מִתְּפַסָּת, בְּאֵן אֲתֵר מִתְּפַסָּת, אֲלֵא סְלִיקַת לְהֵוּא אֲתֵר דְּאֲתָמֵר בֵּיה בְּמִכּוּסָה מְמָךְ אַל תַּחְקוּר, לְפִיִּסָּא לִיה עַל בְּנֵהָא.

מתוק מדבש

בכח התשובה נידונים ישראל על ידי הקב"ה לברו

וְלֹא עוֹד וְלֹא דִי בּוּזָה שְׁעִינִי וְאוּזִינוּ מְעִידִים עֲלִי, אֲלֵא שְׁמָשָׁא וְסִיְהָרָא סְהַדִּין עַל בְּר נָשׁ אֲלֵא הַשֶּׁמֶשׁ וְהִירַח מְעִידִים עַל הָאָדָם, שְׁהֵם בְּחִינוֹת תְּפֹאֶרֶת וּמַלְכוּת [קוּב"ה וּשְׁכִינְתָּהּ], פְּמָה דְּאוּקְמוּהָ כְּמוֹ שְׁפִירְשׁוּ חֲכָמִים מִש"כ תַּקְעוּ בְּחֻדָּשׁ שׁוּפֵר בְּפֶסַח לְיוֹם חַגְנוּ שׁוֹאֵל מְאִי בְּפֶסַח מֵה פִירוּשׁוֹ, וּמְשִׁיב בְּיוֹמָא דְּסִיְהָרָא מִתְּפַסָּה בְּיוֹם רֹאשׁ הַשָּׁנָה שֶׁהִירַח שֶׁהִיא סוּד הַמַּלְכוּת מִתְּכַסֶּה בּוֹ, כִּי בְּכַח הַתְּשׁוּבָה שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹלָה הַמַּלְכוּת אֶל הַכֶּתֶר, שֶׁשֶּׁם יֵשׁ רַק רַחֲמִים גְּמוּרִים, וְשֵׁם אֵין הַפְּגָם נִרְאָה בָּהּ כִּלְל, וְאִדְרַבָּה הִיא מִתְּלַבֵּנֶת בְּאוּר הָעֲלִיּוֹן מְכַל פְּגָם, וְשׁוֹאֵל וְאִמְאִי מִתְּפַסָּת וְלִמָּה מִתְּכַסֶּיִת הִירַח, וּמְשִׁיב בְּגִין דְּכַד מְטִי רֹאשׁ הַשָּׁנָה לְפִי שְׁכַשְׁבָּא רֹאשׁ הַשָּׁנָה, יִיְתִי סַמְא"ל לְמִתְּבַע דֵּינָא לְבְנוּי קָמִי קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא יִבָּא הַס"מ לְתַבּוּעַ לַעֲשׂוֹת דִּין עַל בְּנֵיהָ שֶׁל הַשְּׁכִינָה לְפָנֵי הַקּוּב"ה, וְהוּא יִימָא לִיה דֵּינִיתִי סְהַדִּין וְהַקּוּב"ה יֹאמֵר לוֹ שִׁיבֵי אֲדִים, וְהוּא יִיְתִי לְשְׁמָשָׁא עֲמִיה וְהוּא יִבָּא עִמּוֹ אֶת הַשֶּׁמֶשׁ, ר"ל שִׁיקְטֵרְג וְיֹאמֵר הֲלֹא שֶׁשֶּׁה קְצוּוֹת דְּבַחֲנִית הַתְּפֹאֶרֶת הַנִּקְרָא שֶׁמֶשׁ נִפְגְּמוּ בְּעוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל וְהוּא בְּעַצְמוֹ מְסַכֵּים עַל הַדִּין, אֲזַל לְמִיְתִי סִיְהָרָא וְהוּא יֵלֵךְ גַּם לְהַבִּיא אֶת הִירַח, הֵינּוּ אֶת הַמַּלְכוּת שֶׁהִיא גַּם כֵּן פְּגוּמָה מִעוֹנוֹת יִשְׂרָאֵל, אֲבָל וְהִיא מִתְּפַסָּת הַמַּלְכוּת מִתְּכַסֶּיִת, כִּי בְּתוֹךְ כֵּךְ עָשׂוּ יִשְׂרָאֵל תְּשׁוּבָה, וְשׁוֹאֵל בְּאֵן אֲתֵר מִתְּפַסָּת בְּאִיזָה מְקוּם הִיא מִתְּכַסֶּיִת, וּמְשִׁיב אֲלֵא

כְּלִיּוֹן, וּבְחִינָה זֹאת כּוֹתֵב הַעוֹנוֹת, וְאֲתָמֵר בֵּיה וְנֹאמֵר בּוֹ גַּם חֲשׂוֹף לֹא יִחְשִׂיף מְמָךְ דֵּהֵינּוּ מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הַרְעוֹת, וְאִמֵר כִּי לְעוֹלָם וְתִכְלֵת אוֹפֵם אִיהוּ נִוְקָבָא לְגַבֵּי תְּוֹרוֹת תְּכֵלֶת הַנוּטָה לְגוּוֹן שַׁחוּר, הִיא בְּחִינַת נִקְבָּה, דֵּהֵינּוּ בְּחִינַת דֵּינִים, כְּנֹגֵד הַלְבָן שֶׁהוּא בְּחִינַת רַחֲמִים.

וְלֹא עוֹד וְלֹא רַק בְּשִׁבִיל טַעַם הַנּוֹזֵךְ חֲקוּקִים עוֹנוֹת הַרְשַׁע עַל עֲצֻמוֹתָיו, אֲלֵא דְגוּפָא עַל גְּרַמִּין עֶתִיד לְמִיקָם אֲלֵא מַחֲמַת שֶׁהַגּוֹף עֶתִיד לְקוּם עִם הַעֲצֻמוֹת שֶׁנִּשְׁאָרוּ בְּקִבְר, וּבְגִין דָּא זְכוּי וְחוּבוּי חֲקוּקִין עַל גְּרַמִּין דִּילִיה וּבְשִׁבִיל זֶה זְכוּיּוֹתָיו וְעוֹנוֹתָיו חֲקוּקִים עַל עֲצֻמוֹתָיו, כִּי הֵם רְאוּיִם לְהַעֲדִי, אֲבָל הַבֶּשֶׂר הוּא מִצַּד הַנַּחֲשׁ וְיִכְלָה בְּעַפְר, וְלִכֵּן אֵין רְאוּי לְהַעֲדִי, וְאִם יִזְכָּה יָקוּם גּוּפָא עַל גְּרַמִּין דִּילִיה וְאִם יִזְכָּה אִזּוֹ יָקוּם הַגּוֹף עִם הַעֲצֻמוֹת, וְאִי לָאוּ וְאִם לֹא יִזְכָּה, אִזּוֹ לֹא יָקוּם מִן הַקִּבְר, וְלֹא יִהְיֶה לִיה תַּחֲיִית הַמְּתִים וְלֹא יִהְיֶה לוֹ תַּחֲיִית הַמְּתִים.

וְאִמֵר כִּי וְלֹא עוֹד לֹא דִי בּוּזָה שְׁקִירוֹת לְבוֹ וְאִבְרִיו מְעִידִים עֲלִי, אֲלֵא תַרְיִן סְהַדִּין אֵינּוֹן עַל בְּר נָשׁ אֲלֵא שֵׁשׁ עוֹד שְׁנֵי עֲדִים הַמְּעִידִים עַל הָאָדָם, עֵין רוּאָה מִצַּד הַחֲכָמָה, וְאוּזֵן שׁוּמְעַת מִצַּד הַבִּינָה, וּבֵית דִּין סוֹפֵר וְדָן חוּבוּי וְהַבֵּית דִּין שְׁהֵם סוּד בְּחִינוֹת חֲסֵד גְּבוּרָה וְתְּפֹאֶרֶת, הֵם סוֹפְרִים וְדָנִים אוֹתוֹ עַל עוֹנוֹתָיו.

(דף ערה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רו-רז)

וְהָאֵי הוּא דְאָמַר קָרָא, תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ, לְאֶתֶר דְּבִיָּה סְלִיקַת שְׂכִינְתָא, דְאֶתְמַר בֵּיהּ וּבַמְכוּסָה מִמָּךְ אַל תִּחְקֹר, וְחֻבֵּין בְּאֶתְפְּסִיָּא תַּמָּן צְרִיף לְמִידָן בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ.
 וְחֻבֵּין דְאֶתְגַּלְיָא דְעֵבֶד לֹון, אֶתְמַר (משלי כח יג) מְכַסֶּה פְּשָׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ, דְשְׂכִינְתָא מְסֻטְרָא דְכֶתֶר אִיהִי עֲלָמָא דְאֶתְפְּסִיָּא, וְאוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין, דְצְרִיף בְּר נֶשׁ לְחֶבְרָא לְהוּ לְהֵהוּא אֶתְרָא.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא מְטִי זְמַנָּא דְרַחֲמִי, וְאֶעְבַר דִּינָא, וּבְגִין דָּא לְחֶבְרִיָּה אָמַר לְזַפְאָה לִיָּה בְּעֵדוּתֵיהָ.

מתוק מדבש

נאמר מְכַסֶּה פְּשָׁעוֹ לֹא יִצְלִיחַ כי אין לו כפרה עד שירצה את חברו, דְשְׂכִינְתָא מְסֻטְרָא דְכֶתֶר אִיהִי עֲלָמָא דְאֶתְפְּסִיָּא כי השכינה מצד הכתר היא עולם הנסתר והנעלם, לכן על ידי תשובה מתכפרים ומתכסים עונותיו על ידה, וְאוּקְמוּהָ מְאָרִי מְתַנִּיתִין ואמרו חכמי המשנה, דְצְרִיף בְּר נֶשׁ לְחֶבְרָא לְהוּ לְהֵהוּא אֶתְרָא שצריך האדם לחבר ולהעלות את עונותיו על ידי התשובה, למקומה של המלכות, שתעלה אותם לכתר, להעביר מהם הפגם והעונש.

בְּהֵהוּא זְמַנָּא בזמן שהמלכות עולה לכתר, מְטִי זְמַנָּא דְרַחֲמִי, וְאֶעְבַר דִּינָא מגיע זמן הרחמים המתעורר מן הכתר, ומעביר את הדין והעונש מן האדם, וּבְגִין דָּא ובשביל שהמלכות עולה ומתכסה בכתר, ומעידה לתועלת ישראל, לכן לְחֶבְרִיָּה אָמַר לְזַפְאָה לִיָּה בְּעֵדוּתֵיהָ גם לחברו צריך האדם להעיד לזכותו על ידי עדותו.

(דף ערה ע"א ברע"מ, ובביאורינו כרך טו עמ' רח-רי)

סְלִיקַת לְהֵהוּא אֶתֶר אלא היא עולה למקום ההוא דְאֶתְמַר בֵּיהּ שנאמר בו בַּמְכוּסָה מִמָּךְ אַל תִּחְקֹר שהוא הכתר, וטעם עלייתה לשם לְפִינְסָא לִיָּה עַל בְּנֵהָא כדי לפייס את הקב"ה על בניה, ואז אין אותם העונות נמסרים להס"מ, אלא נידונים בינם לבין קונם.

וְהָאֵי הוּא דְאָמַר קָרָא וזהו שאמר הכתוב תִּקְעוּ בַחֲדָשׁ שׁוֹפָר בַּכֶּסֶה לְיוֹם חֲגֵנוּ דהיינו לְאֶתֶר דְּבִיָּה סְלִיקַת שְׂכִינְתָא למקום שבו עלתה השכינה, דְאֶתְמַר בֵּיהּ שנאמר בו וּבַמְכוּסָה מִמָּךְ אַל תִּחְקֹר שהוא הכתר, וְחֻבֵּין בְּאֶתְפְּסִיָּא והעונות שהם מכוסים, תַּמָּן צְרִיף לְמִידָן בֵּינוּ לְבֵין קוֹנוֹ צריכים להיות נדונים שם בינו לבין קונו, והיינו בעונות שבין אדם למקום, שעליהם נאמר אשרי נשוי פשע כסוי חטאה, לכן כשאדם עשה תשובה, עולים עד הכתר ושם נטהרים.

אבל וְחֻבֵּין דְאֶתְגַּלְיָא דְעֵבֶד לֹון בעונות שעשה אותם בגלוי, דהיינו עונות שבינו לבין חברו, אֶתְמַר עליהם

שבח דא שירתא

כתב בהקדמת ספר כסא מלך על תקוני זוהר בזה"ל: ..כבי בלימוד ספר זה {תקוני זוהר} בהודש אלול ובעשרת ימי תשובה סגולתו לקרב גאולתו יתברך וקץ ישועתו ומהרה יגלה עלינו כבוד מלכותו ומשיח צדקנו בירושלים ירים ניסו ודגלו כ"ד מוצל מאש שני פעמים ממלך ישמעאל ושר צבא וחילו הנשען על חסדי צור ישראל וגואלו. הקטן שלום בוזאגלו

פרשת שופטים תשע"ט

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת 3022233@gmail.com

ד

הזוהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט כיס
 "ובלכתך בדרך"
 מהדורת ר' יוסף
 צבי בערגער
 [cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
 [cm 17/12]

משלוחים
 חנם

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד
 הזמנות: